

мѣты за прѣвозданіе, что-то не є за удивленіе ако захарь-та осталась за много врѣма непозната въ западѣ и гдѣ врема тамъ за неѣчто рѣдкоколючимо и любопытно.

Въ IX-й вѣкѣ Сарацнини-ти, като обладали острове-ты Родосъ, Кипръ, Критъ и Сицилій, взвели въ тыхъ островахъ обработаніе-то на захарифна-тѣ тѣстъ и правленіе захарь. Арабитане-ти такожде като обладали южны-ты Области Испанскы, взвели обработаніе-то захарифна-тѣ тѣстъ, кое-то получило довольно развитіе и традло добрѣ до 1664.

Въ XII-й вѣкѣ Венецианци-ти тѣговци находились по-известно да и доставлявать захарь отъ Сицилій, а не да ходить въ Египетъ за да купувать оттамъ; а известный Венецианецъ пажественникъ въ нова врѣма Марко Полъ, като упомянува за правленіе-то захарь у Бенгалъ, не казва никакъ че Европа є имала нужда да сѧ притича въ отдаленны страны за да си купува отъ това произведеніе.

ПОДАГАЛАСЯ подъ законы-ты на крайморско-то пауваніе; на днесь всички-ти Американски пристанища отъ Банадж до най-южны Американски лѣсъ Ориз сѧ отворени за корабли на всички-ты народы. Англайскы-ти колонии сѧ Восточнай-тѣ Индій и Канадини откаズ Англичане-ти изгубиухъ Срединеные-ты Шаты, заминуватъ днесь и спорадъ пространство-то и спорадъ число-то и спорадъ стойностъ-тѣ колонии-ты на другы-ты народы; и затока Великобританія представлява велики стъпень въ тѣговскїи и мореплавателни силы, до кой-то бы можала една дръжава да достигне чрезъ разсѣянны-ты си по всички-ты страни на свѣта колонии. Исторія-та учї насъ, че безъ колонии не може датъ придобыве голѣма морска сила, и че народы-ти, кон-то изгубиухъ колонии-ты си какъ-то Испанія, Портогалія, Голандія и Франція изгубиухъ и авѣ и морскѣ-тѣ силы. Франція откаズ загуби колонии-ты си не има вече осѣбнъ острове-ты Гудалупъ, Мартиникъ и Бурконъ, Понтисеръ въ Гуїланѣ и иѣконъ тѣговскы заведенія въ Сенегалъ и Африкъ.